

**Cursus theologici iuxta scholasticam huius temporis
Societatis Jesu methodum tomus ...**

Amico, Francesco

Duaci, 1640

XV. An hæc gloriæ diuersitas in Beatis sit tantum indiuidualis, an etiam
specificæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82000](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82000)

deat quantitati meritorum. Posterior sententiae pars constat in paruulis baptizatis, qui ex hac vita decedunt ante usum rationis. Certum enim est, eos æqualem in baptismo gratiam suscipere, quidquid Paludanus contendat, cum omnes æqualiter dispositi ad illum accedant: sed gratiae baptismali respondet gloria, non quidem ut præmium, ut in Adultis, sed ut hæreditas, solo Christi labore parta: non igitur omnes beati impares sunt in gloria.

Paludanus.

Iouinianus.

Augustin.

277. Ad fundamentum Iouiniani ductum ex parabola de denario diurno, æqualiter omnibus operarijs, quamuis diuersa hora in vinea conductis, soluto, Resp. vel nomine eiusdem denarii intelligi beatitudinem obiectiuam, quæ eadem manifestatur omnibus; vel certe eandem beatitudinem formalem, non quidem quoad perfectionem intensiuam, quæ varia est in varijs, iuxta meritorum varietatem, sed, ut Augustinus explicat, quoad perfectionem extensiuam durationis, secundum quam eadem respondet omnibus. Quæ responsio si non satisfacit obmurmurationi operariorum de pari præmio in paribus laboribus soluto, eò quod hæc æqualitatem beatitudinis formalis potius, quam obiectiuæ, & intensiuæ magis, quam extensiuæ significare videatur: dico, in ea parabola solui præmium, impar quidem laboribus, non autem meritis, quia potuerunt, qui nouissima hora ætatis in vineam Dei vocati sunt, vberiore gratia & auxilio efficaciori compensare diuturnos labores eorum, qui in prima hora ætatis vocati sunt. Quia verò totum hoc fundatur in gratia, & liberalitate Dei, vberiora auxilia conferentis nouissimis, quam primis, ideò Christus in ea parabola operarijs obmurmurantibus noluit pro ratione afferre æqualitatem meritorum, sed beneplacitum suæ voluntatis, à qua originaliter pendet, ut qui nouissima hora vocati sunt, imparibus laboribus, paribus tamen meritis, ad par præmium contendant.

Lutheran.

Tridentinum.

Paludanus.

278. Ad fundamentum Lutheri, nego maiorem, quippe quæ damnata est à Tridentino sess. 6. can. 11.

279. Ad fundamentum Paludani, nego vltimam consequentiam, quia potuerunt homines eligi ad restaurandas sedes Angelorum, absque eò, quod futuri essent illis in gloria æquales: quippe qui eorum sedes restaurare debebant; iuxta mensuram priorum meritorum, quæ, quia in multis futura essent æqualia, per æqualem etiam gloriam eas restaurarent.

SECTIO XV.

An hæc gloriæ diuersitas in beatis sit tantum individualis, an etiam Specifica?

280. **P** R I M A sententia est Maioris in 4. distinct. 49. quæst. 11. opinantis, visiones elicatas à diuersis specie intellectibus, esse specie diuersas, quod probabile censet Medina in 1. 2. quæst. 5. art. 4. ad primum argumentum de visione causata à lumine permanente, qualis est visio patriæ, & à lumine fluente, qualis fuit visio Pauli in raptu. Fundamentum est, quia visio non solum specificatur ab obiecto, sed etiam à principio: sed intellectus hominis & Angeli sunt diuersæ speciei; ergo & visio ab illis elicita. Maior constat, nam diuersa est notitia Angeli & hominis respectu eiusdem obiecti. Minor patet, quia intellectus Angeli & hominis sunt proprietates fluentes à diuersis essentijs, habentes modum cognoscendi lōgè diuersum. Nec obstat, quod visio Dei sit supernaturalis, nam etiam assensus fidei est supernaturalis, & tamen diuersus specie est in Angelo & homine. Confirmatur, nam diuersa obiecta creata representat in verbo visio vnius, atque alterius beati: ergo etiam ex parte obiecti visio vnius differt specie à visione alterius.

Maior.

Medina.

281. **S** E C U N D A sententia est Durandi in 3. dist. 14. quæst. 1. num. 8. Marfilij qu. 10. art. 2. dubio incidente post secundam conclusionem, Mayroni in 2. dist. 3. q. 1. Soti in 4. dist. 49. quæst. 3. art. 2. §. *His non obstantibus*, & omnium recentiorum affirmantium, visiones beatas esse eiusdem speciei in omnibus beatis. In qua re dubius est Scotus in 2. dist. 1. q. vltima, *Ad primum*, licet eam supponere videatur in 4. dist. 50. q. 6. initio. Quæ sententia vera est, & amplectenda. Fundamentum est, quia nullum potest assignari principium, quod specificet vnā visionem ab alia. Non diuersitas luminum, quia, ut probatum est sect. 13. hæc luminum diuersitas implicat; cum nec fingi possit obiectum perfectius, quam Deus in seipso immediate visibilis; nec modus ad ipsum tendendi altior, quam per modum actus puri in seipso attingibilis. Non diuersitas potentialium; quia potentia ad visionem beatam non concurrunt secundum specificam differentiam, sed secundum genericā conuenientiam, quatenus intellectiuæ sunt formaliter, ut infra: potest autem idem effectus produci à principijs diuersis non quā diuersa sunt formaliter, sed quā conueniunt in vna ratione communi. Non diuersitas creaturarum, quæ per diuersas visiones simul cum Deo obiecto Primario representantur; quia illæ solum representantur ut obiecta secundaria, & termini materiales, quo pacto non possunt visionem specificare.

Durandus.

Marfilij.

Mayronius.

Sotus.

Scotus.

282. Con-

Durandus.

282. Confirm. nam, vt rectè Dur. visio beata animæ Christi Domini excedit in perfectione visiones omnium Angelorum: non posset autem eas excedere, si foret inferioris speciei, quia nulla species inferior, quantumvis in suo gradu intensa attingere potest perfectionem superioris speciei; quia quilibet gradus speciei superioris est physicè incompen-
sabilis quocunque gradu speciei inferioris. Nec satisfacit Maior dicens, posse specificam perfectionem visionis Angelicæ communicari intellectui humano: quia cum visio, vt potè vitalis, debeat actiue procedere ab intrinseco principio videntis, non poterit specifica perfectio, proueniens ex specifica natura intellectus superioris communicari intellectui inferiori.

Maior.

Scotus.

Mayronus.

283. Ad fundamentum primæ sententiæ, concedit primò Scotus visionem Angeli differre specie à visione hominis subiectiue, non obiectiue. 2. Negat, potentias actiue se habere ad visionem beatam, sed tantum receptiue: receptiua autem non distinguunt formas, quas recipiunt. Mayronus negat, potentias Angeli & hominis differre specie. Ego verò nego maiorem, quando principium, non vt diuersum formaliter, sed vt idem est cum alio, ad actum concurrat: porro intellectus Angelicus & humanus, non vt diuersi sunt formaliter, sed vt iidem in ratione communi & vniuoca intelligendi ad actum visionis concurrunt: proinde visiones non sortiuntur ab ipsis specificam differentiam, sed tantum genericam cōuenientiam intellectiōis vt sic. Vnde concedo, intellectum Angelicum, & humanum habere diuersum modum intelligendi, quando intelligunt, vt diuersi formaliter; nego autem, quando intelligunt, vt conuenientes in vna ratione formali intelligendi: quomodo se habent respectu visionis Dei. Cuius signum est, quia neuter intellectus per visionem beatam intelligit secundum suum proprium modum intelligendi, sed secundum modum proprium Dei, qui est intelligere per modum actus puri, absque ullo discursu, & compositione vel potentialitate. Nec est eadem ratio de assensu fidei, quia hic seruat proprium modum cognoscendi in vtroque intellectu Angelico & humano. Ad Confirmationem constat ex dictis.

SECTIO XVI.

An ex perfectiore intellectu oriatur perfectior visio Dei?

Alensis.
Scotus.

Richardus.
Durandus.
Caietanus.
Supplementum.

284. **P**RIMA sententia est Alexandri Alensis 1. p. q. 7. memb. 2. Scoti in 3. dist. 13. q. 3. & 4. ad tertiam questionem, & in 4. dist. 50. q. 6. §. Respondeo, conclusione 5. Rich. in 4. dist. 49. art. 2. q. 8. & ar. 3. q. 2. Dur. in 3. dist. 14. q. 1. num. 12. Caiet. 3. p. q. 10. art. 4. ad secundum Supplementi in 4. dist. 49. quæst. 5. art. 2. propositione 4.

Olchot relati à supplement. q. 1. ar. 3. dub. 2. Maior. q. 10. ad septimum. Molina 1. p. q. 12. ar. 6. disp. 2. affirmantium: quod probabile putat secundum principia Philosophiæ, licet non secundum principia Theologiæ Becanus tract. 1. c. 9. q. 10. Fundamentum est, quia perfectior causa perfectiorem producit effectum: sed nobilior intellectus cum æquali lumine gloriæ est perfectior causa; ego perfectiorem elicit visionem. Maior constat. Minor probatur, quia perfectior causa confurgit ex perfectiore concausa: intellectus est concausa visionis beatæ: ergo ex intellectu perfectiore perfectior confurgit causa visionis. Maior patet, nam sicut ex perfectiore lumine perfectior confurgit causa, ita ex perfectiore intellectu.

Olchot.
Maior.
Molina.

Becanus.

285. Confirmatur 1. intellectus perfectior magis influit in actum: sed maior influxus intensiorem efficit actum, quia maiori influxui, maior, seu intensior respondet in actu perfectio. Confirmatur 2. quia cum æquali habitu fidei, & charitatis, & maiore conatu potentiæ intensiorem elicimus actum fidei, & charitatis in via: ergo & in Patria.

286. SECUNDA sententia est Soti in 4. dist. 49. q. 3. art. 2. Palaij disput. 1. Ferrar. 3. contra Gent. c. 58. §. sed circa, Medina in p. 2. q. 3. art. 2. ad quintum. Bannez in 1. p. quæst. 12. art. 6. Zumel disp. 1. Valent. puncto 4. Vaquez disp. 47. cap. 7. Suarez lib. 2. de Diuinis attributis, cap. 21. Arrub. disp. 22. Gonzalez disp. 29. sect. 2. Fasoli dubita. 3. Negantium, sed totam inæqualitatem visionis oriri ex lumine magis, aut minus intenso. Quæ probabilior est & sequenda: eamque apertè docet S. Thomas 1. p. q. 12. ar. 6. & 3. contra Gent. cap. 58. vbi inæqualitatem videndi Deum refert ad diuersam participationem luminis gloriæ: *Intellectus*, inquit, *plus participans de lumine gloriæ, perfectius Deum videbit*. Nec contrarium docet 3. p. q. 10. ar. 4. ad secundum. vbi, cum dicit, gradus in visione Diuinæ essentiae magis attendi secundum ordinem gratiæ, quam secundum ordinem naturæ, (quod fuit Caietano occasio declinandi in oppositam sententiam,) particula, *magis*, explicanda est, non comparatiue, sed aduersatiue, vt idem sic ac potius.

Sotus.
Palaius.
Ferrariens.
Medina.
Bannez.
Valentia.
Vaquez.
Suarez.
Gonzalez.
Arrubal.
Fasolus.

S. Thomas.

287. Difficultas est in assignanda ratione. Ego omittis rationibus aliorum hanc assigno à priori. Intellectus beatorum ad visionem non concurrunt vt specificè, & indiuidualiter diuersi, sed vt genericè conuenientes: igitur inæqualitas visionum, quæ in diuersis intellectibus reperitur, desumi non potest ex inæqualitate intellectuum ad visionem concurrentium. Consequentia constat, quia inæqualitas effectuum desumenda est ex inæqualitate causæ formaliter, non materialiter sumptæ: ergo si causa non influit vt diuersa formaliter, non potest ex ipsius diuersitate sumi diuersitas in effectu, quia non potest diuersus effectus oriri à causa, nisi per influxum diuersum: non est autem influxus diuersus,

fus,